

Horváth István (1996)

Nádudvaron születtem 1937. szeptember 24-én. Gyermek és részben ifjúkori emlékeim a kisvároshoz kötnek. 1956-ban tanítói oklevelet szereztem Debrecenben. Pedagógiai pályámat Földesen kezdtem és itt is fejeztem be. Kihelyezésem rendhagyó volt. Amikor hajdani igazgatóm megtudta, hogy versenyszerűen sportolok, addig el nem mozdult mellőlem, amíg alá nem írtam a szerződést. Ezidőtájt pezsgő sportélet volt Földesen. A sportolókat megkülönböztetett tisztelet és figyelem övezte, a szurkolók és a falu vezetői részéről egyaránt. Amint Földesre jöttem azonnal bekapcsolódtam a labdarugó csapat munkájába. Rendkívül gyorsan befogadott a község, kölcsönösen megszerettük egymást. Úgy érzem ez jelenleg is tart. A mostoha anyagi megbecsülés miatt el akartam hagyni a pályát, de a gyerekek szeretete és a szülők tisztelete visszatartott.

Lakásadóm, Nagy István tanító úr példája erősítette bennem a pedagógus hitet. Őt olyan tisztelet övezte, amelyhez hasonló csak keveseknek adatik meg. Főleg a legsikeresebb években többször kaptam csábító állásajánlatot, amelynek mindig sikerült ellenállnom.

1962-ben kötöttünk házasságot Nagy Jolán földesi születésű óvónővel, majd öt év múlva családi házat építettünk szülei telkére. Ezzel végképp eldőlt Földesen maradásunk sorsa.

A testnevelés és sport szeretete készítetett arra, hogy ezirányban bővítsen tudásomat. Testnevelő tanári oklevelet, labdarugó és kézilabda edzői képesítést, három sportágban bírói minősítést is szereztem. Tettem mindezt azért, hogy minél többet tudjak adni a szívemhez oly közel álló falu ifjú és felnőtt sportolóinak. Az eredmény nem maradt el. Tanítványaimmal sok szép siker részesei voltunk a különböző versenyeken. A legrangosabbak: kézilabda sportágban kétszer értünk el országos első, egyszer második és egyszer harmadik helyezést.

Szakmai és társadalmi munkámért többször kaptam megyei és országos elismerést. Legnagyobbak viszont azt tartom, amellyel Földes lakossága tisztel meg.

Tagja voltam a Forradalmi Bizottmánynak, sportköri vezetőségi tag, szakszervezeti tag, szakszervezeti titkár és alpolgármester is voltam. Jelenleg önkormányzati képviselő és bizottsági elnök vagyok, a Balásházy János Kertbarátkörben pedig titkárként tevékenykedem. 1996-ban adományozta számomra a község a „Földesért” emlékérmét.